

מסכת תמיד

פרק ז'

א. בזמנו שפיהן גדול נכנים להשתתחות, שלשה אוחזין בו, אחד בימינו, ואחד בשמאלו, ואחד באבניים טובות. וכיון שששמע הממנה קול רגליו של כהן גדול שהוא יוצא, הגביה לו את הפלכת, נכנס והשפתה ויצא, ונכנסו אליו הכהנים והשפתהו ויצאו:

ב. באו ועמדו על מעלות הארץ. עמדו בראשונים לדורם אחיהם הכהנים, וחתמה כלים בידם, הטעני ביד אחד, והכוו ביד אחד, ומחפה ביד אחד, והבזק ביד אחד, וכף וכטוויה ביד אחד. וברכו את העם ברכה אחת, אלא שבמדינה אומרים אותה שלוש ברכות, ובמקדש ברכה אחת. במקדש היו אומרים את השם ככתבו, ובמדינה בכינויו. במדינה הכהנים נשאים את כפיהם, ידיהם כנגד כתפייהם, ובמקדש על גבי ראשם, חיז מקהן גדול שאיןו מגביה את ידיו למטה מן הציצ. רבבי יהודה אומר, אף כהן גדול מגביה את ידיו למטה מן הציצ, שנאמר (ויקרא ט), וישראל אהרון את ידיו אל העם ויברכם:

ג. בזמנן שפָּהוּן גָּדוֹל רׂוֹצָה לְהַקְטִיר, הֵיה עוֹלָה בְּכֶבֶשׂ וּהַסָּגָן בִּימִינָנוּ. הָגַע לְמִחְצִית הַכֶּבֶשׂ, אֲחַז הַסָּגָן בִּימִינָנוּ וְהַעַלְהָgo. הַוּשִׁיט לוּ הַרְאָשׁוֹן הַרְאָשׁ וְהַרְגָּל, וְסָמָךְ עַלְיָהוּ וּזְרָקָנוּ. הַוּשִׁיט הַשְׁנִי לְרַאשׁוֹן שְׁתִּי הַיָּדִים, נוֹתַן לְכָהוּ גָּדוֹל, וְסָמָךְ עַלְיָהוּ וּזְרָקָנוּ. נִשְׁמַט הַשְׁנִי וְהַלְךְ לוּ. וְכֵה קַיּוֹן מַוְשִׁיטֵינוּ לוּ שֶׁאָרְכָּל הַאֲבָרִין, וְהָוָא סָמָךְ עַלְיָהוּ וּזְרָקָנוּ. ובזמנן שַׁהָוָא רׂוֹצָה, הָוָא סָמָךְ וְאֶחָרִים זְרָקָנוּ. בָּא לוּ לְהַקְיִיף אֶת הַמִּזְבֵּחַ. מִהִכְנוּ הָוָא מִתְחִיל, מִקְרָנוּ דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית אַפְוִגִּית, אַפְוִגִּית מִעָרְבִּית, מִעָרְבִּית דְּרוֹמִית. נִתְנַנוּ לוּ יְיָהּוָה, הַסָּגָן עוֹמֵד עַל הַקְרָנוּ וְהַסּוֹדָרִים בְּיַדְוָוָה, וַיְשִׁנֵּי כְּהָנִים עַוְמָּדִים עַל שְׁלַחְנוּ הַחַלְבִּים וּשְׁתִּי חַצּוֹצְרוֹת שֶׁל כְּסֶף בְּיַדְםָה, פְּקָעוּ וְהַרְיעֻוּ וְתִּקְעֻוּ. בָּאוּ וְעַמְדוּ אַכְל בְּנֵי אֶרְזָא, אַחֲד מִימִינָנוּ וְאַחֲד מִשְׁמָאלָנוּ. שְׁחָה לְנַטְּהָה, וְהַנִּיר הַסָּגָן בְּסִורְדִּין, וְהַקִּישׁ בְּנֵי אֶרְזָא בְּאַלְצָל, וְדִבְרָו הַלּוּיִם בְּשִׁיר. הָגַעוּ לְפֶרַק, פְּקָעוּ, וְהַשְׁתְּחַווּ הַעַם. עַל כָּל פֶּרַק, פְּקִיעָה. וְעַל כָּל פְּקִיעָה, הַשְׁתְּחַווּה. זה הָוָא סִדְר הַפְּמִיד לְעַבּוֹדָת בֵּית אֱלֹהִינוּ, יְהִי רְצֹן שִׁיבְגָּה בְּמַהְרָה בִּימִינָנוּ, אָמֵן:

ד. הַשִּׁיר שַׁהָיו הַלּוּיִם אֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ, בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן קַיּוֹ אֹמְרִים (תהלים כ"ד:א'), לְה' הָאָרֶץ וּמְלֹאתה פִּבְלָל וַיְשִׁבֵּי בָהּ. בַּשְׁנִי קַיּוֹ אֹמְרִים (שם מה), גָּדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מִאָז בָּעֵיר אֱלֹהִינוּ הַר קָדְשָׁו. בִּשְׁלִישִׁי קַיּוֹ אֹמְרִים (שם פב), אֱלֹהִים נִצְבֵּא בְּעֵדָת אֵל בְּקָרְבָּאֱלֹהִים יִשְׁפְּט. בְּרַבִּיעִי קַיּוֹ אֹמְרִים (שם צד), אֵל נִקְמוֹת ה' אֵל

גְּקֻמֹת הַופִיעַ וְגוֹ. בָּחֲמִישֵׁי הַיּוֹ אָמֶרִים (שם פא), הַרְגִינוֹ לְאֱלֹהִים
עוֹזָנוֹ, הַרְיעֹו לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב. בָּשְׁשֵׁי הַיּוֹ אָמֶרִים (שם צג), ה' מֶלֶךְ
גִּאות לְבִשׂ וְגוֹ. בָּשְׁבַת הַיּוֹ אָמֶרִים (שם צב), מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם
הַשְׁבָת, מִזְמֹר שִׁיר לַעֲתִיד לִבָּא, לַיּוֹם שְׁכָלוּ שְׁבַת מְנוּחָה לְחַיִּים
הַעֲלָמִים: